

Alla Alicja Chrzanowska

Wstępny Kurs Run

przewodnik dla początkujących

www.as2.pl

Od redakcji

Oddajemy w Twoje ręce „Wstępny kurs run”, przeznaczony dla zarejestrowanych użytkowników www.as2.pl - strony internetowej Wydawnictwa Ars Scripti-2.

Autorem kursu jest współzałożycielka wydawnictwa, Alicja Chrzanowska, autorka licznych książek z zakresu ezoteryki, wykładowca między innymi na takich kursach jak „Kurs Tarota”, „Moc i magia run”, „Przepowiadanie przyszłości”, „Magia szamańska”, prowadzonych na terenie Polskie jak i całej Europy.

Więcej informacji na temat Autorki tego biuletynu, oraz innych autorów współpracujących z Ars Scripti-2 znajdziesz na naszej stronie.

Warunki rozpowszechniania

Wszelkie prawa do materiałów zawartych w tej publikacji posiada Wydawnictwo Ars Scripti-2. Zabramiamy przekształcania, publikowania całości lub fragmentów w innej formie niż elektroniczna, bez pisemnej zgody wydawnictwa.

Wyrażamy zgodę na kopiowanie i rozpowszechnianie biuletynu w całości bez ingerencji w jego format i treść.

Wyrażamy zgodę na zapoznanie się z biuletynem osób nie zarejestrowanych na naszej stronie www.as2.pl przez okres 7 dni. Po tym okresie użytkownik powinien dokonać bezpłatnej rejestracji, lub skasować publikację ze swojego komputera.

Rejestracja na stronie www.as2.pl upoważni Cię również do otrzymywanie innych bezpłatnych publikacji wydawnictwa Ars Scripti 2.

Spis treści

1.Podstawowe rozkłady.....	4
2.Jedna runa	4
3.Trzy runy	5
4.Krzyż runiczny.....	5
5.Przygotowanie run.....	6
6.Zainicjowanie run.....	8
7.Magiczne działanie run.....	11
8.Uwagi wprowadzające.....	15
9.Talizmany i amulety.....	16
10.Zakończenie.....	20
11.Przydatne linki.....	21

1. Podstawowe rozkłady

Do wróżenia przy pomocy run można wykorzystywać w zasadzie dowolne rozkłady tak runiczne, jak i stosowane w rozkładach kart Tarota, Lenormand i innych. Oprócz tego również sam możesz tworzyć dla siebie uwarunkowane konkretną sytuacją rozkłady, kiedy żaden z podręcznikowych nie jest w stanie odpowiedzieć na zadane przez Ciebie pytanie. W dalszej części tego rozdziału jest podanych kilka rozkładów różnego pochodzenia. Służą one do uzyskania odpowiedzi na najczęściej zadawane przez klientów pytania.

Przed dowolnym seansem wróżbiarskim wskazane jest jak najdokładniejsze sformułowanie pytania, na które chcesz (Ty lub Twój klient) uzyskać odpowiedź. Jeśli trudno to zrobić lub też człowiek, który zwrócił się po pomoc do Ciebie nie chce wypowiedzieć swego pytania na głos, można zastosować proste rozkłady z jednej lub trzech run i zinterpretować je.

Runy wyklada się koszulką do góry, a potem odkrywa i interpretuje się w takiej kolejności, w jakiej zostały rozłożone. Losować runy powinna osoba, która zadaje pytanie.

2. Jedna runa

Z woreczka wyciąga się jedną runę klasycznego futharku i interpretuje się ją. Oto, co pisze na ten temat autorka tego rozkładu: „Tą metodę stosuje się wtedy, kiedy wiesz, że potrzebujesz pewnej wskazówki i dodatkowej informacji w stosunku do nowej, nieznannej sytuacji. Po prostu spytaj runy: co powinienem wiedzieć o moim życiu w tym momencie? Warto też skorzystać z tej metody wczesnym rankiem, żeby otrzymać przepowiednię o tym, jaki dzień Ciebie czeka.”

Dodatkowo ten rozkład może służyć jako wskaźnik dla tych, którzy mają wątpliwości odnośnie swoich zdolności interpretacyjnych i poprawności udzielanych klientowi odpowiedzi na jego (lub swoje) pytania. Stawiamy wtedy pytanie: „Czy ten dzień nadaje się do wróżenia?”, a mówiąc inaczej, uzyskujemy odpowiedź na pytanie czy warto zabierać się za pracę wróżebną z runami, czy nie warto.

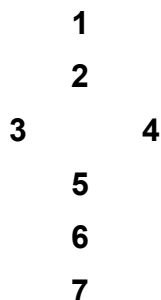
3. Trzy runy

Przy tym rozkładzie wykładamy trzy runy, kolejno po jednej, zakryte (tak, by znaki nie były widoczne), od prawej ku lewej. Przy tym pierwsza (prawa) runa daje „ekspresową analizę” sytuacji w chwili obecnej. Druga (centralnie położona) daje radę, jak należy postąpić albo jak prawidłowo daną sytuację należy zrozumieć, zaś trzecia (lewa) pokazuje, co się stanie, jeśli pytający zastosuje się do rady podanej przez runy.

W przypadku osób „zaawansowanych”, wysoko rozwiniętych, ten sam rozkład można interpretować w inny sposób:

- 1 (prawa) – stan i treść Twojego wyższego „ja” w ostatnim okresie czasu;
- 2 (centralna) – „wyzwanie”, to znaczy ten egzamin, próba, doświadczenie, które powinieneś teraz przejść;
- 3 (lewa) – rezultat, który może być osiągnięty, jeśli człowiek pomyślnie przejdzie próbę.

4. Krzyż runiczny

Ten rozkład stosuje się, kiedy trzeba zanalizować stan zdrowia osoby pytającej.

Poszczególne pozycje mają następujące znaczenia:

- 1 – czynniki dziedziczne, predyspozycje chorobowe;
- 2 – wpływ psychiki na zdrowie;
- 3 – czynniki zewnętrzne, środowiskowe;
- 4 – „ukryte”, podłoże ewentualnej choroby;
- 5 – stan na dzień dzisiejszy;
- 6 – rozwój choroby, bądź jej zahamowanie;
- 7 – ostateczny rezultat.

5. Przygotowanie run

Podstawowa zasada dotycząca przygotowania run polega na tym, że muszą być one wykonane z naturalnych materiałów, czyli nie mogą być narysowane na plastiku, folii lub innym sztucznym nośniku. Klasyccy szamani pracujący z runami są zdania, że runy w ogóle żyją tylko w „pięciu naturalnych środowiskach”, czyli materiałach, na których to tylko, ich zdaniem, można je przedstawiać. Są nimi: ogień, woda (śnieg, lód), ziemia, drzewo i kość (według niektórych źródeł – metal). We współczesnej magii runicznej przyjęło się także wykreślanie run „w powietrzu”, to znaczy bez rysowania ich na jakiegokolwiek trwałej powierzchni. W tym przypadku należy jednak pamiętać, że działanie takich run jest dość krótkotrwałe (od kilku godzin do kilku dni maksymalnie). Jeśli wykonujemy runy na drewnie, nie bez znaczenia jest też jego rodzaj. Tradycyjnie najczęściej rysowano lub wypalano runy na drewnie brzozy, ale stosowano też inne gatunki, zgodnie z zapotrzebowaniem, wykorzystując naturalną energię drzewa.

Prawdziwi znawcy run nie tylko uważają, że należy wykonywać je z drewna lub jakichkolwiek innych naturalnych materiałów (głina, kamień), ale twierdzą, że należy zrobić to samodzielnie, wykonując przy tym specjalne rytuały. Dzięki temu runy stają się bliższe swojemu właścicielowi, tworzy się między nimi a człowiekiem swoista ścisła więź, a dzięki temu efekt ich oddziaływania staje się silniejszy.

Runy wykonujemy w następujący sposób: na wybrany materiał наносimy farbą znaki run, wycinamy je lub wypalamy. Można też runy wyhaftować dowolną techniką (krzyżyk, haft gobelinowy, łańcuszek itp.) na lnianej kanwie. Jeśli chcemy zastosować farbę, to warto wiedzieć, że współcześni runolodzy preferują niebieski kolor, ponieważ jest poświęcony Odynowi lub zielony, który z kolei należy do Frei – te bóstwa uważane są za patronujące runom, chociaż oczywiście można wykorzystać również i czarną farbę bądź zostawić wycięte runy w stanie naturalnym, bez barwienia ich, można też rowki wypełnić inkrustacją.

Ci, którzy zdecydowanie nie są w stanie samodzielnie wykonać run mogą poprosić o to bliską osobę lub dobrego znajomego. Taki „zastępca” powinien być zdrowy fizycznie, znajdować się w zrównoważonym stanie ducha, mieć do osoby proszącej pozytywny stosunek, a jego „rachunek” sumienia nie powinien być obciążony złymi czynami i głupimi pomysłami, przynajmniej w ostatnim czasie. Podczas rysowania

run powinien mieć dobry nastrój i w miarę możliwości dokładnie przestrzegać niezbędnych zasad i rytuałów.

Jeśli takiego znajomego nie ma, to pozostaje już tylko jedno – kupić runy w sklepie, oczywiście sprawdzając na jakim nośniku są one wykonane (pamiętamy, że musi być on naturalny). Ostatnio w naszych sklepach pojawiły się runy wykonane na szkle, niestety, nie mają one takiej mocy jak narysowane na kamieniach lub drewnie – sprawdzałam. W przypadku zakupu run w sklepie szczególnego znaczenia nabiera obrzęd ich uświęcenia (inicjacji, aktywizacji). Obrzęd ten opisuję w poniżej, ale możesz się też na swój własny sposób zwrócić do run i poprosić je o przyjaźń i służenie pomocą. Po prostu należy pamiętać, że w przypadku run, zresztą podobnie jak i talii Tarota, osobisty kontakt z nimi jest bardzo ważny, dlatego bez istotnej przyczyny, nie należy ich udostępniać innym ludziom, a już w żadnym przypadku do zabawy.

To samo odnosi się również i do woreczka, w którym przechowuje się runy. Najlepiej, kiedy jest on zrobiony samodzielnie przez użytkownika, chociaż w skrajnym przypadku można o to kogoś poprosić lub kupić gotowy. W tym ostatnim przypadku również i nad woreczkiem należy wykonać rytuał uświęcenia. Również i on musi być wykonany z naturalnego materiału, najlepiej lnu lub skóry, choć dopuszczalna jest również wełna i bawełna, choć tradycjoniści w stosunku do tej ostatniej odnoszą się sceptycznie, gdyż nie jest to materiał wykonywany z surowców rosnących na terenach skąd pochodzą runy (podobnie jest z jedwabiem).

Aby runy pracowały jak najlepiej, zaleca się jak najczęściej trzymać je w rękach, rozmawiać z nimi, nawiązywać dowolnego rodzaju kontakt, zaś woreczek z nimi nosić przy sobie. Od czasu do czasu można go położyć pod poduszkę, na noc, żeby mieć z nimi kontakt również we śnie. Doskonale wzmacnia kontakt z runami następująca metoda pracy – codziennie rano należy wylosować jedną runę z prośbą, by opisała zaczynający się dzień. Z jednej strony umożliwi to szybsze zaprzyjaźnienie się z runami, a z drugiej będziesz otrzymywał cenne i ułatwiające życie informacje. Nieco większy rozkład, z trzech run możesz ułożyć na tydzień lub miesiąc. Tylko codzienna praca z runami i ich praktyczne wykorzystanie do sporządzania skryptów oraz napisów uczyni z ciebie biegłego runologa.

Więcej na ten temat w [„Mądrość run”](#) W. Zajczenki

6. Zainicjowanie run

Tradycja przekazuje wiele sposobów inicjowania (uświęcania) run i nie można jednoznacznie stwierdzić, który z nich jest najlepszy. Po pierwsze dlatego, że są one różnorodne i wyboru powinieneś dokonać osobiście zgodnie z własnymi upodobaniami, a po drugie, dlatego że najważniejsza w rytuale jest zasada, a nie forma i znając zasadę, formę zawsze można dobrać odpowiednio do konieczności i okoliczności. Przyjrzyjmy się więc zasadom obowiązującym przy tego rodzaju rytuale.

Zasada pierwsza: inicjacja run i wszelkich pozostałych atrybutów musi przebiegać w spokojnym, oczyszczonym z negatywnych wpływów pomieszczeniu lub jeszcze lepiej na łonie natury. Najlepszy rezultat osiągniemy, gdy uświęcenie run wykonujemy podczas pełni lub nowiu Księżyca. Można też wybrać inną, ale z jakichś względów znaczącą dla Ciebie datę (np. urodziny, ważna rocznica itp.).

Zasada druga: osoba dokonująca inicjacji powinna cieszyć się dobrym zdrowiem fizycznym i psychicznym. Ważne też jest, aby w ostatnim czasie nie przeżywała ona (choćby w ciągu ostatnich dwóch-trzech dni tak, żeby Księżyc mógł zmienić swoje położenie i znaleźć się w innym znaku Zodiaku) negatywnych emocji, silnego stresu, kłótni, napięć, dużych zmartwień itp. Jeśli takie się zdarzały, należy koniecznie dokonać oczyszczenia z nich zgodnie z dowolnie wybranym przez siebie rytuałem.

Zasada trzecia: przed przystąpieniem do rytuału należy zgromadzić pod ręką wszystkie potrzebne akcesoria. W przypadku inicjacji run są to: runy, woreczek, świece, kadzidełko, dzwoneczek, szpada lub jej odpowiednik do wykreślenia znaków Portalu. Działania w rytuale inicjacji (jak również i w każdym innym rytuale) powinny przebiegać w następującej kolejności:

- **inwokacja** (przywołanie) **do Kosmosu** (Pana Boga, Absolutu, Siły Wyższej, światowego egregoru) w dowolnej, zwyczajowej, wygodnej dla Ciebie formie, żeby zgłosić swoje pragnienie i gotowość do wykonania rytuału;
- **konfiguracja** (otwarcie) **przestrzeni** – kreślenie runicznych znaków Portalu lub innych symboli, jeśli pracujesz nie w runicznym lub w mieszanym systemie, żeby

ochronić się od niepotrzebnych wpływów środowiska zewnętrznego i ustabilizować pole w konfigurowanej przestrzeni. Symbole należy kreślić ręką lub magiczną szpadą;

– **praca z obiektem:** najpierw zwracamy się do obiektu i do sił, które nim władają z prośbą o pomoc, następnie precyzyjnie określamy zadania, jakie chcemy aby wykonywał lub pełnił dany przedmiot, a na koniec z całym przekonaniem, że będą one spełnione dziękujemy mu;

– **naniesienie symboli** widzialnych lub niewidzialnych, jeśli jest taka konieczność;

– **umocnienie** naniesionych symboli;

–**zamknięcie przestrzeni**, to znaczy wykreślenie zastosowanych znaków w odwrotnej kolejności niż przy otwieraniu przestrzeni. Ta część inicjowania run jest bardzo istotna, tak samo zresztą, jak przy innych rytuałach, w których otwieramy przestrzeń, gdyż jej zamknięcie grozi tym, że pozostanie otwarty kanał z bytami subtelnymi i wkrótce w naszym życiu mogą pojawić się „nieproszeni goście” z niewidzialnej strony świata.

Podczas rytuału używa się pewnych atrybutów. **Świeca** służy jako pomoc podczas koncentracji uwagi i ułatwia dostrojenie wzroku do odpowiedniej „fali”. W tym celu można używać w zasadzie każdej świecy, która się podoba, choć tradycja przekazuje, że najskuteczniejsze są świece odlane z naturalnego wosku. W żadnym wypadku nie powinieneś tylko używać świec w czarnym kolorze, gdyż moce, jakie przy ich pomocy niechcący możesz wezwać na pewno będą chciały Tobą zawładnąć, a odesłać je z powrotem jest bardzo trudno! **Kadzidełko** stosuje się przede wszystkim do oczyszczenia i uświęcenia przestrzeni, jeśli praca z runami przebiega w pomieszczeniu. Można nim także kreślić w powietrzu niewidzialne symbole. Aromat kadzidełka dobiera się zgodnie ze swoimi upodobaniami, choć i tu stare przekazy informują, że najskuteczniejsze są te, które zostały wykonane z surowców rodzimych (osobiście stosuję kadzidełka z naszych iglaków – jałowcowe lub sosnowe).

Dzwoneczek służy do wydobycia monotonnych dźwięków, pomagający wejść w stan alfa, a także jak mówiono dawniej „dla odegnania złych duchów”, czyli tych bytów, które zamiast pomagać, chcą Ci zaszkodzić. Dzwoni się nim stosując formułę 3 dzwonki przerwa, 5 przerwa, 3 dzwonki, co odpowiada starożytnemu zaklęciu „abrakadabra”, o którym wiele napisano w literaturze dotyczącej kabalistyki.

Magiczną szpadą: kreślimy znaki Portalu lub inne, które stosujemy do otwarcia i konfiguracji przestrzeni. Jeśli ma ona drewnianą lub metalową rękojeść, można trzymać ją po prostu w ręce, choć tradycja zaleca branie jej poprzez rękawicę (najlepiej białą). Kreślenie symboli przy pomocy szpady wzmacnia efekt, dlatego że to, co ostre bardziej sprzyja kumulacji wiązki energii, niż palce ręki. Funkcję takiej szpady może również z powodzeniem pełnić leszczynowa gałązka, ścięta podczas pełni Księżyca w okresie od października do stycznia.

Obiekt może być zarówno materialny (obrus, runy, talizman, karta ze skryptem runicznym itp.), jak i niematerialny (życzenie, prośba, marzenie). Technika pracy w każdym wypadku pozostaje taka sama.

Tak wygląda „wielki rytuał”. Natomiast kiedy nie mamy czasu lub nie ma możliwości, aby wykonać każdy element, który wchodzi w jego skład, można zadowolić się „małym rytuałem”, rezygnując z tych lub innych elementów obrzędu. Podczas pracy „w warunkach polowych” (na przykład w pociągu) przed rozpoczęciem pracy wskazane jest wypowiedzenie w myślach jakiegokolwiek mantry, modlitwy lub zaklęcia lub po prostu zwrócić się bezpośrednio do Odyna lub Frei. Zazwyczaj mężczyzna, przynajmniej zgodnie z magiczną tradycją staro skandynawską, stara się osiągnąć doskonałość Odyna, natomiast kobieta próbuje upodobnić się do Frei. Istnieje jednak i inna religijna droga, kiedy mężczyzna-mag oddaje cześć Frei, a kobieta-wiedźma składa hołdy Odynowi.

Po zakończeniu wszystkich etapów pracy znaki Portalu kreśli się w odwrotnym porządku (północ – zachód – południe – wschód) i ponownie wypowiada się te same święte imiona, ale również w odwrotnej kolejności (np. W imię Fryggi – i Baldura – i Frei – i Odyna).

Jeśli zdarzyło Ci się źle zapisać runy, to musisz je przekreślić znakiem X i narysować je poprawnie. W przypadku, gdy były one wykonane na trwałym nośniku (drewnie, papierze, kamieniu) spal je lub „oddaj” Naturze.

Więcej na ten temat w [„Magia i mantyka run”](#) E. Kolesowa

7. Magiczne działanie run

Runy można stosować w różnego rodzaju magii (nawet w negatywnej!), gdyż ich moc jest wyjątkowo duża, a skuteczność wręcz zaskakująca. Właśnie ze względu na to należy do run podchodzić ostrożnie i stosować tylko te znaki, napisy, skrypty, które są dobrze znane.

Chcąc wykorzystać magiczne działanie run trzeba najpierw dokładnie odpowiedzieć sobie na pytanie, jak mają one działać, w odniesieniu do jakiej sytuacji chcemy je zastosować, na co mają pomóc i czy aby w czymś innym nie przeszkodzą.

Poszczególne runy futharku klasycznego, jakim zajmujemy się w tej książce, do potrzeb magii możemy podzielić na następujące grupy (niektóre runy mogą występować w kilku grupach):

runy ochronne: hagal, naudiz, algiz, laukaz, odala;

runy wspomagające zdrowie: uruz, wunjo, eisaz, sowelo, ingwaz;

runy wspierające sukces: durisaz, ansuz, wunjo, perdo, teiwaz, berkanan;

runy przynoszące bogactwo: fehu, kaunan, wunjo, jeran, berkanan, odala;

runy miłości: gebo, perdo, mannaz, laukaz, dagaz;

runy podróży: raido, iwaz, teiwaz, ehwaz;

runy rozwoju osobistego: durisaz, ansuz, naudiz, eisaz, iwaz, perdo, sowelo, berkanan, mannaz.

Jednym z silniejszych i bezpiecznych sposobów chronienia się przed agresją psychoenergetyczną (czyli złym okiem, urokiem, czarami, a nawet klątwą) jest zapisanie swego imienia alfabetem runicznym. Nieco trudności może nastręczać specyfika polskiego alfabetu, dlatego podaję raz jeszcze odpowiednie, tym razem szczegółowe przyporządkowania literowe:

- A, ᚨ – ansuz (a)
- B – berkanan (b)
- C, Ć – durisaz (t)
- D – dagaz (d)
- E, Ę – ehwaz (e)
- F – fehu (f)
- G – gebo (g)
- H – hagal (h)
- I – eisaz (i)
- J – jeran (j)
- K – kaunan (k)
- L, Ł – laukaz (l)
- M – mannaz (m)
- N, Ń – naudiz (N)
- O – odala (o)
- P – perdo (p)
- R – raido (R)
- S, Ś – sowelo (s)
- T – teiwaz (T)
- U, Ó – uruz (u)
- W – wunjo (w)
- Y – iwaz (z)
- Z, Ź – algiz (r)
- Ż – ingwaz (n)

Na początku swojej pracy z magią run, powinieneś w taki właśnie sposób zapisać swoje imię. Najpierw poćwicz kilka razy na papierze, a kiedy będzie Ci to już ładnie wychodzić, zapisz je na trwałym nośniku (np. na drewnie, kamieniu itp.). Próbne

warianty spal, a wersję ostateczną umieść w bezpiecznym miejscu. Tak zapisane Twoje imię będzie chronić Cię i wspierać Twój rozwój osobisty.

W taki sam sposób możesz zapisać dowolne inne ważne dla Ciebie słowo, na przykład nazwę swojej firmy lub banku, w którym trzymasz pieniądze, markę samochodu, zawód, który wykonujesz, itp. Dzięki temu będą one chronione i pełniej zrealizują Twoje potrzeby.

Jeśli zajmujesz się magią naturalną, możesz dodatkowo wzmocnić działanie swoich talizmanów i skryptów runicznych kolorem, w jakim zostaną one wykonane, dobranym do Twoich potrzeb.

Aby stosować proste rytuały magiczne związane z runami wcale nie musisz być profesjonalnym magiem, jednakże przy ich wykonywaniu należy przestrzegać pewnych zaleceń i jest to znacznie ważniejsze niż przy wróżeniu. Działania te należy wykonywać w samotności, wczesnym rankiem (najlepiej o wschodzie Słońca) lub wieczorem (o wschodzie Księżyca), w miarę możliwości wykluczając hałas i wszelkie inne wpływy zewnętrzne, w stanie pełnego spokoju i duchowej równowagi. Jeśli jesteś zdenerwowany, rozdrażniony czy zaniepokojony, przed przystąpieniem do działań magicznych powinieneś się wyciszyć. Najlepiej osiągnąć to przy pomocy medytacji. Jakiegokolwiek niedomaganie, stres, stan pobudzenia emocjonalnego w znaczącym stopniu przeszkadzają w przeprowadzaniu zabiegów magicznych.

Do pomyślnego wykonania wszelkich zabiegów magicznych należy znać nazwy run i te istoty, które one oznaczają. Tutaj tylko przypomnę, że czwórka podstawowych bóstw patronujących runom to:

Frey, któremu przypisano runy fehu, uruz, durisaz, ansuz, raido, kaunan, gebo i wunjo;

Hög, który władał runami hagall, naudiz, eisaz, jeran, iwaz, perdo, algiz i sowelo;

Tyr, który patronował runom teiwaz, berkanan, ehwaz, manna, laukaz, ingwaz, dagaz i odala;

Odyn był opiekunem run jako całości i należała do niego runa wyrd (pusta).

Przy wszelkich działaniach magicznych związanych z runami, także przy wykonywaniu skryptów i talizmanów, dość duże znaczenie ma dzień tygodnia, w jakim je wykonujemy. W mitologii skandynawskiej każdemu dniu patronowało inne bóstwo i jeśli nie jesteśmy ortodoksyjnie przywiązani do chrześcijaństwa, powinniśmy to uwzględnić. I tak, **niedzieli** patronował Baldur i w tym dniu najskuteczniej jest

praktykować magię rodzinną i związaną ze zdrowiem, **poniedziałek** był przypisany Frei i magii miłosnej oraz wszelkim działaniom wróżebnym, **wtorek** należał do Tyra i służył do wykonywania działań ochronnych i zapewniających sukcesy, **środe** poświęcono Odynowi i rytuałom związanym z uzdrawianiem, mądrością, zdobywaniem wiedzy i informacji, **czwartkiem** władał Thor i pomagał w zabiegach mających na celu zdobycie bogactwa, wspierał rozwój w każdym znaczeniu tego słowa i zapewniał zwycięstwo w walce, w **piątek** królowała Frigga i zapewniała sukces w magicznych działaniach związanych z miłością, płodnością i obfitością, zaś **sobocie** patronowały Norny, władczynie losu i można w ten dzień wykonywać tylko rytuały błagalne, mające na celu odmianę złego losu.

W magicznych praktykach runicznych duże znaczenie ma również Księżyc. Trudno tutaj opisać wszelkie możliwe warianty pytań czy potrzeb, do których można wykorzystać runy, dlatego podam ogólne zasady, a Ty będziesz musiał samodzielnie zdecydować do jakiej grupy zaszeregujesz swój problem.

Na **nowiu Księżyca** praktykujemy magię związaną z zaczynaniem czegokolwiek nowego (pracy, związku, biznesu itp.), bardziej skuteczne są również wówczas rytuały oczyszczające ze skutków ataków psychoenergetycznych zarówno pomieszczenia, jak i osoby, stosuje się wtedy również praktyki zapewniające płodność w dowolnym tego słowa znaczeniu, poza tym inicjuje się wówczas wszelkie działania magiczne.

Na **rosnącym Księżycu** (od nowiu do pełni) wykonuje się wszelkie zabiegi zapewniające „wzrost” zarówno w znaczeniu materialnym, jak i duchowym, a więc w miłości, biznesie, uzdrawianiu itp., skuteczne są wtedy rytuały zapewniające rozwój i sukces. Jeśli jakieś sprawy idą źle, wykonane w tym czasie magiczne działania mogą zapewnić przełom i poprawę sytuacji.

Przy **pełni Księżyca** zajmujemy się magią sukcesu, działaniami mającymi na celu poprawę sytuacji materialnej, relacji w rodzinie, szczególnie między rodzicami i dziećmi, odprawione w tym czasie rytuały lub wykonane napisy i talizmany będą miały szczególną moc ochronną. Jeśli sprawy w jakiejś dziedzinie idą wybitnie źle, warto wtedy wykonać rytuał odwracający.

Na **malejącym Księżycu** (od pełni do nowiu) wykonuje się praktyki zapewniające ochronę przed wszelkimi negatywnymi wpływami w różnych sferach życia.

Skuteczniej działają wówczas rytuały związane z usunięciem czegoś, np. choroby, nałogów, problemów itp. lub pozbyciem się czegoś, np. długów, wad charakteru itp. Należy przy tym pamiętać, że wpływ nowiu i pełni trwa trzy doby przed i trzy doby po ścisłym momencie astronomicznym.

W niektórych przypadkach, chociaż znacznie rzadziej niż w odniesieniu do Księżyca, znaczenie ma pozycja Słońca. Ogólne zasady są tutaj takie:

- Słońce ma większe znaczenie, gdy rytuały wykonuje mężczyzna,
- działanie praktyki magicznej będzie silniejsze, gdy odprawiamy je wtedy, kiedy Słońce jest w naszym znaku Zodiaku,
- gdy Słońce jest w znakach ognistych (Baran, Lew, Strzelec), sprzyja rytuałom początku, zdrowia i sukcesu,
- gdy Słońce jest w znakach wodnych (Rak, Skorpion, Ryby), sprzyja rytuałom miłosnym, płodności i dotyczącym rodziny,
- gdy Słońce jest w znakach powietrznych (Waga, Wodnik, Bliźnięta), sprzyja rytuałom związanym z nauką, intelektem, relacjami międzyludzkimi i związanym z podróżami,
- gdy Słońce jest w znakach ziemskich (Koziorożec, Byk, Panna), sprzyja rytuałom związanym z pieniędzmi, dostatkiem, obfitością, pracą itp.,
- żadnych rytuałów nie wolno wykonywać podczas zaćmienia Słońca.

Więcej na ten temat w [„Misterium run”](#) A. A. Chrzanowska

8. Uwagi wprowadzające

Runy pojawiły się w czasach Wikingów, w czasach Odyna, boga-władcy w mitologii skandynawskiej, w czasach, kiedy barkasy przyplłynęły do fiordów z misją wojenną. U Wikingów rozprzestrzeniona była legenda, że koń Odyna – Sleipnira – miał na zębach wygrawerowane symbole run. Możliwe, że to z tego powodu dziesiętnastą runę nazwano Ehwaz, czyli koń.

Na szczęście runy i runiczne symbole nie znikły razem z Wikingami. Dzięki współczesnym środkom przekazu cała masa ludzi, którzy inaczej nie wiedzieliby niczego o nich, dobrze zna ich styl życia, ich bogów, ale jednak nadal niewielu wie, że mądrość i wiedza tego starożytnego narodu zachowała się do naszych czasów w następstwie wykorzystywania run.

Każda z 24 run futharku klasycznego odzwierciedla w symbolicznej formie nie tylko literę alfabetu, ale i głęboko mistyczne i wróżebne znaczenie oraz energię kosmiczną.

Runologia to całkiem konkretna nauka. Wiele prawd nie straciło swego znaczenia do dziś, a wiele badań w tej dziedzinie ma ogromnie ważne znaczenie. Runy zawierają głęboką mądrość życiową, która mimo upływu wieków nie starzeje się, a jej źródło jest niewyczerpane, ponieważ sięga do energetycznych prapoczątków.

Runy można wykorzystywać na różne sposoby, na przykład do wróżenia – wyrzucamy je na tkaninę lub inną równą płaszczyznę, żeby zinterpretować tak jak karty Tarota lub kryształy. Można wykorzystywać je jako środek zastępujący alfabet, żeby napisać własne imię lub zastosować w skryptach. Runy można też wykorzystać do zmiany imienia, w przypadku, gdy człowiek czuje, że jego obecne imię niesie negatywne wibracje. Stosowało się je i stosuje często na talizmanach i amuletach, grawerowało na tarczach i mieczach, naczyniach, wykorzystuje w celach ochronnych, oczyszczających z negatywów i do uzdrowienia. Zawsze działają jako źródło pomocy płynącej od dawien dawna z Kosmosu.

Więcej na ten temat w [„Świecie run”](#) I. Warnecka

9. Talizmany i amulety

W jakiej sytuacji stosuje się talizmany i amulety? Wtedy, kiedy trzeba pomóc sobie lub innemu człowiekowi w rozwiązaniu jakiegoś problemu, jako pomoc w pomyślnym przejściu przez trudną sytuację, aby wspomóc rozwój osobisty lub poprawić stan zdrowia. Mogą też one pełnić funkcję ochronną.

Występuje kilka rodzajów talizmanów: runiczne napisy (skrypty runiczne), runa łączona (bindruna), znak wiedźm, galdr (rysunek w kręgu) itd. Można zadowolić się też i jedną runą lub znakiem, chociaż zazwyczaj układa się je w mniej lub bardziej złożony zestaw (wzór). Talizman może być zarówno „ogólny”, to znaczy pasujący do różnych sytuacji, jak i „zaadresowany”, to znaczy zawierający w sobie imię konkretnego człowieka lub na przykład nazwę firmy.

Kiedy „zadanie” zlecone talizmanowi jest wieloplanowe lub po prostu skomplikowane można wykonać kilka napisów lub serię symboli, przeznaczając jeden z nich (najważniejszy) do umieszczenia na rewersie, a inny (inne) na awersie.

W „warunkach polowych” talizman można zrobić z tego, co ma się pod ręką, choćby napisać ołówkiem na skrawku papieru. Jednakże prawdziwy talizman powinien być zrobiony na dość trwałym nośniku (materiale) i uświęcony odpowiednim rytuałem. Jedną z zalet trwałego materialnego nośnika zawiera się w tym, że on ma dwie strony, a to znaczy, iż na nim można rozmieścić dość dużo informacji. Jako materiałnośnik zaleca się wykorzystywać substancje naturalne („pięć środowisk”): kamień, drzewo, kość – wycinamy na nich znaki dowolnym ostrym narzędziem, są też fachowcy, którzy potrafią wykuć lub wytopić je z metalu. Można je również wypalić oraz napisać cienkim flamastrem, który nie zmywa się wodą.

Runy można też pomalować. Można je nawet przekształcić w zachwycający i elegancki „abstrakcyjny” rysunek, malując na różne kolory i otaczając dowolnie wybranym wzorem bądź ornamentem. Taki talizman, wykonany powiedzmy na kartce brystolu, można oprawić w ramkę i powiesić w dowolnym miejscu mieszkania bądź innego pomieszczenia jako przedmiot ozdobny, dzięki temu można uniknąć zbędnych pytań.

Niewielkie, szczególnie „zaadresowane” talizmany zazwyczaj nosi się na szyi lub w kieszeni. Można też przygotować woreczek, który będzie chronił talizman przez zniszczeniem, jeśli zachodzi konieczność noszenia go ze sobą przez cały czas (lub na przykład chcemy go trzymać w samochodzie). Jeśli talizman został przygotowany w celu ochrony pomieszczenia bądź innych obiektów, wskazane jest ukrycie go przed niepożądanym wzrokiem. W takim przypadku należy go schować, a na widoku zostawić tylko jakiś jeden element składowy jego znaków. Takie talizmany wykonuje się zresztą zazwyczaj w postaci jednego „głównego” elementu i kilku dodatkowych, wspomagających.

Kiedy działanie talizmanu kończy się (problem się rozwiązał lub uszła z niego energia), należy go „zetrzeć” i zwrócić naturze, to znaczy „powierzyć” ogniewi, ziemi lub wodzie. Choć zazwyczaj objawem tego, że talizman wypełnił swoje zadanie jest jakiegokolwiek wydarzenie z nim związane: on albo się łamie, albo pęka, albo gubi się i wtedy kłopot z jego „zwróceniem” naturze rozwiązuje się sam. Jeśli natomiast konieczność ochrony lub innych jego funkcji jeszcze się nie skończyła, talizman trzeba będzie przygotować od nowa.

Zanim zabierzesz się do wykonania talizmanu, powinieneś dokładnie sformułować swoje potrzeby i życzenia z nim związane. W związku z tym na samym początku

powinieneś dokładnie sprawdzić znaczenia wszystkich run według chociażby podanych w tej książce list, żeby wybrać te, które w istocie rzeczy są Ci potrzebne. Jeśli chcesz sporządzić talizman „zaadresowany”, to należy najpierw poćwiczyć wykonywanie bindruny lub znaku wiedźm, co będzie potrzebne do oznaczeni imienia osoby, dla której talizman jest wykonywany.

Następnie trzeba połączyć wszystkie znalezione formuły w jedną, może to być napis lub wzór. Z reguły nawet doświadczony runolog potrzebuje do tego od trzech do pięciu prób. Kiedy potrzebne znaki są znalezione, najważniejszym kryterium „produktu ostatecznego” staje się jego wygląd estetyczny – znak talizmanu powinien ładnie wyglądać, „wpadać w oko”, zaś wszystkie jego elementy składowe powinny z łatwością i harmonijnie łączyć się ze sobą.

Po znalezieniu maksymalnie eleganckiej i estetycznej formy dla znaku lub magicznego napisu, należy go wzmocnić poprzez zapisanie go na papierze (kawałku kartki) i dopiero po tym można przejść do przygotowaniu samego talizmanu.

Jeśli umiesz ręcznie wykonywać prace, które wymagają dużej zręczności i subtelności, to możesz teraz samodzielnie wybrać i przygotować materiał, na który starannie naniesiesz wybrane znaki. Natomiast Ci, którzy nie mają zdolności manualnych powinni wybrać kamień, metalową lub drewnianą płytkę lub inny materiał, na który dasz radę nanieść zaplanowany rysunek.

W następnej kolejności należy przeprowadzić rytuał, który został opisany we wcześniejszych rozdziałach, żeby talizman miał możliwość pracować nie tylko na Twojej osobistej energii, ale i wykorzystywał energię egregorów historycznie powiązanych z każdą runą. Nawiasem mówiąc swoją osobistą energię należy oszczędzać.

Po naładowaniu energią rysunek lub napis nanosimy na obiekt (kamień, drewnianą płytkę, a nawet na kartkę papieru), który umieszczamy na środku magicznego obrusu i wykreślamy nad nim w powietrzu konieczne runy, wypowiadając jednocześnie słowa tej prośby czy też zaklęcia, na które talizman ma oddziaływać, z którym zwracamy się do niego.

Kiedy wszystkie rytuały zostaną zakończone i przestrzeń zamknięta, możemy uznać talizman za gotowy i oddziaływujący.

Skrypt runiczny to napis, który może układać się zarówno w jakieś konkretne słowo, imię, zaklęcie, jak i przedstawiać sobą tylko samą istotę liter, nie przyjmując żadnego

znaczenia słownikowego. W tym ostatnim przypadku mamy do czynienia z czystymi istotami, dla których runa to tylko pewne oznaczenie, symbol.

Przy tym wielu runologów zaleca ograniczyć długość napisu do pięciu liter, słusznie skądinąd zakładając, że początkującemu adeptowi sztuki runicznej trudno będzie poradzić sobie z dużą ilością istot przekraczającą ich otwarte kanały odbioru.

W zasadzie po nabraniu doświadczenia możesz intuicyjnie określić, z ilu znaków powinien składać się potrzebny Ci napis. Może być ich zarówno trzy, jak i pięć, osiem, ale z reguły nie stosuje się napisów składających się z więcej niż z dziewięciu znaków.

Tradycyjnie skrypt runiczny składa się z nieparzystej liczby run. Choć bywają również wyjątki od tej reguły, ale początkujący runolog powinien przestrzegać tej zasady. Runiczne kombinacje najlepiej zestawiać z trzech lub pięciu run. W bardziej skomplikowanych połączeniach istnieje ryzyko, że intencja czy zaklęcie jakby rozmywa się w dużej ilości run. Do prostych życzeń wystarcza krótka kombinacja. Natomiast jeśli prośba zawiera w sobie kilka życzeń, to najlepiej z każdym z nich pracować oddzielnie.

W zależności od ilości wykorzystanych run napis przyjmuje następujące znaczenia:

- 1 – słowo-nazwa, sens lub siła oddzielnej runy;
- 2 – zależność, błędne koło (nie stosuje się w magii pozytywnej);
- 3 – ruch, działanie, podróże;
- 4 – sprawy materialne, zawodowe;
- 5 – uzdrowienie, sukces, radość;
- 6 – rodzina, dzieci, bliscy;
- 7 – magia miłosna;
- 8 – rozwój osobisty, karma, zakończenie, „duże zaklęcie”;
- 9 – pełnia, obfitość.

Oczywiście można pozwolić sobie na zestawienie napisu z dowolnej liczby znaków. Jednakże należy pamiętać, że jak mówi mój Mistrz E. Kolesow „prostota jest siostrą talentu”. Prawdziwe mistrzostwo polega na tym, żeby umieć zadowolić się minimalnymi środkami.

Należy też pamiętać o szczególnym znaczeniu pierwszej i ostatniej runy. Pierwsza oznacza początek, zaś ostatnia zakończenie pożądanego działania. Na centralnej pozycji zazwyczaj umieszcza się runę oznaczającą główną (podstawową) prośbę, w intencji której sporządza się cały napis czy znak lub określającą konkretną osobę, dla której robi się dany napis.

Więcej na ten temat w [„Misterium run”](#) A. A. Chrzanowska

10.Zakończenie

Na zakończenie, przypomnę, że runy nie są zabawką i donosić się do nich trzeba poważnie. Nieostrożne ich traktowanie może doprowadzić do poważnych problemów. Zanim wykonasz symbol runiczny, skrypt czy bindrunę, powinieneś dobrze znać sposób pisania run i ich znaczenie, bo inaczej zamiast dobra stworzysz zło. Nie powinieneś też nikogo zmuszać do wróżenia z run. Jeśli dana osoba sama nie wyrazi takiej chęci, nie zachęcaj jej do tego.

Jeśli jesteś zdecydowany napisać symbol runiczny, to wcześniej upewnij się, że ma to sens. Wykorzystywanie run w „magicznych” celach tylko dla żartu może doprowadzić do nieprzewidywalnych konsekwencji. Zawsze pamiętaj, że w runach zawarta jest nieprawdopodobna siła, potęga i energia Wikingów i samego Odyna i bawić się nimi nie wolno.

Jednak pracując z runami na pewno osiągniesz wysoki poziom rozwoju osobistego i oświecenia.

11. Przydatne linki

Książki o tematyce runicznej:

[Misterium run Alla Alicja Chrzanowska](#)

[Mądrość run, W. Zajczenko](#)

[Magia i mantyka run Ewgienij Kolesow, Alexander Thorsten](#)

[Alchemia runy, Mayroon](#)

[Mądrość kart runicznych, Stefan Wdowiak](#)

Talie kart runicznych:

[Talia runiczna Rune Oracle](#)

Woreczki:

[Woreczki na runy](#)

Runy:

[Runy – futhark anglosaksoński – kamień](#)

[Runy – futhark klasyczny – kamień](#)

[Runy – futhark klasyczny – drewno](#)

[Runy – futhark anglosaksoński – drewno](#)

